

[Justitsministeren.]

teresser sig for, hvor man har gennemført en lignende Institution. Nej, det kan jeg ikke. Men kræver det ærede Medlem virkelig altid, at et hvilket som helst Forslag skal være gennemført i et andet Land, før han kan tænke sig at gennemføre det her? Man skulde tro, da man hørte det ærede Medlems lange Udvikling om Berning-Sagen, at det var en stor Forbrydelse, der i sin Tid blev begaaet ved Gennemførelsen af Interneringsloven. Den var heller ikke gennemført i noget andet Land, da jeg tog Spørgsmaalet op, og den blev gennemført under et forskrækkeligt Rabalder baade i Rigsdagen og Pressen, og gennemført paa Rigsdagssamlingens sidste Dag under — skal jeg sige voldsom Modstand eller minimal Tilslutning fra det ærede Medlems Side. Ikke desto mindre varede det ikke mere end et Aar, før der afholdtes en international Kriminalistkongres, hvor Danmark blev fremhævet som Foregangsland paa dette Omraade, og siden har der saamænd ikke, før det ærede Medlem i Dag optraadte som Romanforfatter vedrørende Berning-Affæren, været nogen større Kritik af denne Lov.

Jeg tør maaske ogsaa sige, at de Principper, som Svangerskabslovgivningen fra i Fjor byggede paa, for saa vidt er noget nyt. Nu ser jeg til min Glæde, at man i Sverige paatænker at gennemføre et Lovforslag af samme Karakter. Hvorfor det ikke er blevet bebrejdet mig fra nogen Side, at det Svangerskabsforslag, som Regeringen fremsatte, i allerhøjeste Grad lignede det russiske Forslag, ved jeg ikke, for Rusland er dog formentlig en nogenlunde totalitær Stat. Og saaledes kunde jeg blive ved. Til det ærede Medlems udelte Misfornøjelse vil der sikkert af og til dukke Problemer op, som bliver løst først i Danmark.

Jeg skal ikke komme ind paa den Pjece, som det ærede Medlem mente kritiserede alt og alle. Jeg vil hellere sige, at den forsvarer mig mod alle, for efterhaanden var der blevet et saadant Uvejr alle Vegne, at jeg var nødt til at skrive den Pjece, som ogsaa med stor Begejstring blev modtaget af „Juristen“s Redaktion — jeg tør ikke sige den samlede Redaktion, da Højesteretspræsidenten er Medlem af Redaktionen.

Berning-Sagen er det dog vist ikke værd at komme nærmere ind paa i Dag, ud over hvad det ærede Medlem allerede har været. Det var en udpræget Romanskildring, vi fik, og der er et Par Anmærkninger, Fodnoter, der maa føjes til denne Roman, inden den forlader Landstinget. Det var en uheldig Indledning, det ærede Med-

lem benyttede, naar han sagde, at jeg havde fundet det nødvendigt at ødelægge en Mands Eksistens for at gennemføre en ny Lov. Jeg tør nok sige, at den Mands Eksistens var saa grundigt ødelagt, som noget kunde være, i Kraft af alle de tidligere Sædelighedsforbrydelser med paafølgende Forbedringshusdomme, han havde gennemgaaet; og jeg tør nok sige, at hvis man skal se Sagen fra et Eksistenssynspunkt, er der ikke hændt ham noget bedre, end at han fik de 1 500 Kr., jeg skaffede ham gennem min „ulovlige Optræden“, ved Højesteret. Manden var saa henrykt for dem, at han bag efter kom op og takkede mig, som havde „ødelagt hans Eksistens“.

Der kunde være forskellige andre interessante Fodnoter at føje til det ærede Medlems Betragtninger. Det vilde jeg ogsaa gøre, hvis de overhovedet havde noget med Sagen at gøre.

Jeg har aldrig, som det ærede Medlem paastod, sagt, at en Dommér ikke skulde være i Stand til at rette en begaaet Fejl. Selvfølgelig er han i Stand til det, og selvfølgelig vil han ogsaa som hæderlig Mand bestræbe sig for at gøre det. Jeg har overhovedet ikke rettet nogen Art af Angreb hverken paa enkelte Dommere eller paa Dommerstanden. Det afgørende er, at det maa være en Fordel for Dommernerne, hvis det er muligt, ikke at blive udsat for nogen Art af Mistæneliggørelse, netop i Kraft af, at de er Dommere. Det er det, der tilsigtes gennem Forslaget.

Med Hensyn til de Bemærkninger, som den ærede Ordfører for Venstre (Rytter) gjorde om Genoptagelsesreglerne og særlig om Professor Hurwitz' Udtalelser — Bemærkninger, som i øvrigt fandt Støtte ved Udtalelser af det ærede 9de Medlem for 6te Kreds (Gunnar Fog-Petersen) — vil jeg gerne, da Sagen nu skal i Udvalg, have Lov til at nøjes med en Henviisning til mit Svar i Folketinget; der er dér gjort Rede for, hvorledes Professor Hurwitz har stillet sig til disse Bestemmelser. Naar den ærede Ordfører for Venstre specielt nævnte Vanskelighederne med Bevisførelsen, altsaa Spørgsmaalet om Fiksering af Bevisgrundlaget, i Kraft af den moderne Retsplejes Udvikling bort fra det skriftlige Grundlag og mod Umiddelbarhed, i større Straffesager, hvor der eventuelt senere kunde blive krævet Genoptagelse, skal jeg dog henlede det ærede Medlems Opmærksomhed paa Retsplejelovens § 41 a. Hvis der maatte være Tilfælde, som man er særlig bange for, er Justitsministeren allerede nu bemyndiget til at autorisere Stenografer til Optagelse af stenografisk Gen-